

Dosarul nr. 3ra-491/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (I. Păduraru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Anton, V. Buhnaci, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului depus de Societatea cu răspundere limitată „Majami”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Majami” împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație și Direcția Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, intervenienți accesorii Olga Luncașu și Agenția Servicii Publice cu privire la anularea refuzurilor și obligarea examinării cererii prealabile, obligarea prelungirii permisului de amenajare a parcării,

împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Consiliului municipal Chișinău, Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație și Direcția Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare și cererea de alăturare la apel depusă de Olga Luncașu, a fost casată hotărârea din 08 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 14 ianuarie 2016, SRL „Majami” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație cu privire la anularea refuzului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 09 octombrie 2015 a depus o cerere către Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație prin care a solicitat autorizarea efectuării lucrărilor pentru amenajarea teritoriului adiacent în fața imobilului din str. A. Mateevici 89/2, prezentând autorității publice locale toate actele solicitate, inclusiv, proiectul ARH obiect nr./15.

Ulterior, Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a emis permisul cu nr.1484, potrivit căreia a dispus autorizarea construcției parcării, cu executarea lucrărilor din 19 octombrie 2015 până la 18 noiembrie 2015.

A susținut reclamanta că la 29 octombrie 2015 a demarat lucrările de amenajare a parcării, la aceeași dată un grup de persoane care s-au prezentat drept proprietari a unei părți din lotul de teren, pe care urma să amenajeze parcare, au solicitat stoparea lucrărilor și au chemat poliția care prezentându-se la fața locului a întocmit un proces-verbal și a permis titularului de autorizație executarea lucrărilor, după care, la 02 noiembrie 2015, în timp ce reclamanta continua lucrările, la fața locului s-a prezentat un alt grup de persoane care, prezentându-se drept angajați ai Primăriei mun. Chișinău și ai Preturii sect. Centru, au împiedicat executarea lucrărilor, prezentând un extras din Registrul bunurilor imobile, în care era înscris dreptul de proprietate asupra terenului respectiv, cu un alt număr cadastral, pe numele unei persoane terțe.

A relatat reclamanta că la 03 noiembrie 2015 Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație, prin scrisoarea nr.08-2-3744, a informat reclamanta că anulează coordonarea planului amenajării parcării auto din str. Mateevici 89/2 și permisul nr.1484 din 19 octombrie 2015, pe motiv că parcare urmează să fie amenajată pe adresa A. Mateevici 89, iar pe adresa dată ar exista un alt proprietar - persoană fizică.

La data de 19 noiembrie 2015, reclamanta, în baza extrasului din Registrul bunurilor imobile, a constatat că dreptul de proprietate asupra terenului din str. A. Mateevici 89 este al mun. Chișinău și, astfel, la 24 noiembrie 2015 a depus o cerere prealabilă în adresa Direcției de Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău, prin care a solicitat anularea deciziei nr.08-2-3744 din 03 noiembrie 2015, prin care a fost anulată coordonarea planului amenajării parcării auto din str. A.Mateevici 89/2 și permisului nr.1448 din 19 octombrie 2015, însă nu a primit nici un răspuns la cererea prealabilă.

A considerat reclamanta că Direcția Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău, a emis un act ilegal îngrădind, astfel, abuziv dreptul reclamantei la amenajarea parcării respective.

Reclamanta în cererea de majorare și concretizare a pretențiilor a indicat că la 20 iunie 2016 a înaintat pârâtului o nouă cerere, prin care a solicitat prelungirea cu încă 30 de zile a permisului nr.1448 privind amenajarea parcării auto din str. Alexei Mateevici 89/2, invocând caracterul abuziv al anulării permisului de amenajare, cerere la care nu a primit răspuns.

A invocat că doar în urma prelungirii de către instanța de judecată a permisului nr.1484 va putea amenaja parcare respectivă fără impedimente ilegale din partea pârâtului în termen de 30 de zile.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău nr. 08-2-3744 din 03 noiembrie 2015.

Prin încheierea din 14 iunie 2016 a Judecătorei Buiucani mun. Chișinău a fost introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu Olga Luncașu.

Ulterior, reclamanta a depus în instanța de judecată o cerere de majorare și concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat anularea refuzului Direcției Generale

Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău nr.08-2-3744 din 03 noiembrie 2015, a scrisorii Direcției Generale, Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău nr.01/1-08-2224 din 03 noiembrie 2015 și obligarea examinării cererii prealabile din 20 iunie 2016 cu privire la prelungirea permisului 1484 pentru amenajarea parcării pe un termen de 30 zile.

În motivarea cererii de majorare și concretizare a pretențiilor reclamanta a indicat că la 03 noiembrie 2015 Direcția Generală, Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău a comunicat Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău că la elaborarea documentației de proiect privind organizarea și amenajarea unei parcări auto solicitate de beneficiarii imobilului din mun. Chișinău, str. A. Mateevici, 89/2, a fost comisă o eroare, deoarece o porțiune din parcarea respectivă urma să fie amplasată pe terenul cu suprafața de 0,019 ha, cu numărul cadastral xxxxx, din mun. Chișinău, str. xxxxx, ce aparține Olgăi Luncașu.

A menționat că la 20 iunie 2015 a înaintat pârâtei o cerere prin care a solicitat prelungirea cu 30 zile a permisului nr.1484 privind amenajarea parcării auto din str. A. Mateevici, 89/2, însă nu a primit răspuns.

În cadrul ședinței de judecată a primei instanțe reclamanta a înaintat o cererea de corectare a erorii, prin care și-a concretizat cerințele formulate și în locul anulării răspunsurilor nr.01/1-08-224 din 03 noiembrie 2015 și nr.08-2-3744 din 03 noiembrie 2015 a solicitat substituirea sintagmei declararea acestora drept ilegale.

Prin hotărârea din 06 octombrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău a fost admisă acțiunea SRL „Majami” și au fost declarate ilegale refuzurile Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău nr.08-2-3744 din 03 noiembrie 2015 privind anularea coordonării planului amenajării parcării auto din str. A. Mateevici, 89/2, și permisului nr.1484 din 19 octombrie 2015 și a Direcției Generale, Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău nr.01/1-08-2224 din 03 noiembrie 2015, a fost obligată Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău să examineze în termenul prevăzut de lege cererea depusă de SRL „Majami” din 20 iunie 2016 cu privire la prelungirea permisului nr.1484 pe un termen de 30 zile pentru amenajarea parcării auto din str. A. Mateevici, 89/2, mun. Chișinău și a fost încasat din contul Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău în beneficiul SRL „Majami” cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 de lei.

Prin decizia din 15 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău și a fost menținută hotărârea din 06 octombrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău.

Prin decizia din 15 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău, a fost casată decizia din 15 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 06 octombrie 2016 a Judecătorei Buiucani mun. Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 19 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost atras în calitate de copârît Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău.

Prin încheierea din 18 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost conexas dosarul civil la acțiunea depusă de SRL „Majami” împotriva Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău privind anularea deciziei Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău cu dosarul civil la acțiunea depusă de SRL „Majami” împotriva Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău privind contestarea avizului și obligarea prelungirii permisului privind amenajarea parcării.

Ulterior, SRL „Majami”, reprezentat de avocatul Adrian Crețu, împreună cu administratorul societății Gribcenco Jana au depus cerere privind reducerea pretențiilor din acțiune împotriva Consiliului mun. Chișinău, Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație, Direcția Generală Arhitectură Urbanism și Relații Funciare, intervenient accesoriu Luncașu Olga prin care au solicitat instanței de judecată anularea coordonării planului amenajării parcării auto din str. A. Mateevici 89/2, mun. Chișinău a permisului nr.1484 din 19 octombrie 2015 și nr.01/1-08-2224 din 03 noiembrie 2015, a Direcției Generale Arhitectură Urbanism și Relații Funciare; anularea avizului din 22 decembrie 2016, eliberat de Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului Municipal Chișinău; anularea actului despre controlul îndeplinirii cerințelor de folosire rațională și ocrotire a resurselor funciare nr.024/15 din 03 octombrie 2015 și obligarea Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului Municipal Chișinău să prelungească permisul nr.1484, privind amenajarea parcării din mun. Chișinău str. A. Mateevici 89/2, pe un termen de 30 zile calendaristice.

Prin încheierea din 15 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu Agenția Proprietății Publice.

Prin hotărârea din 08 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de SRL „Majami” a fost admisă și au fost anulate refuzurile Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău nr. 08-2-3744 din 03 noiembrie 2015 privind anularea coordonării planului amenajării parcării auto din str. A. Mateevici 89/2 și permisului nr. 1484 din 19 octombrie 2015, și al Direcției Generale Arhitectură Urbanism și Relații Funciare nr. 01/1-08-2224 din 03 noiembrie 2015, a fost anulat avizul din 22 decembrie 2016, eliberat de Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău, a fost anulat actul despre controlul îndeplinirii cerințelor de folosire rațională și ocrotire a resurselor funciare nr. 024/15 din 03 octombrie 2015 și a fost obligată Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău să prelungească permisul nr. 1484, privind amenajarea parcării din mun. Chișinău str. A. Mateevici 89/2, pe un termen de 30 zile calendaristice.

La data de 15 mai 2018 și la 22 mai 2018, în termenul stabilit de Lege, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău și respectiv Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun.

Chișinău, au contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Ulterior, restituirii cererii de apel depuse la 10 mai 2018 de către Olga Luncașu, aceasta a depus în instanța de apel cerere de alăturare la apelurile declarate în speță, prin care a solicitat admiterea acestora.

Prin decizia din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău au fost admise apelurile declarate de Consiliul mun. Chișinău, Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație și Direcția Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, și cerea de alăturare la apel depusă de Olga Luncașu, a fost casată hotărârea din 08 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

În susținerea concluziei sale, instanța de apel a aplicat prevederile Legii contenciosului administrativ și art. 310 alin. (1)-(2), art. 315 alin. (1) din Codul civil și art. 14 alin. (2) lit. e), art. 19 alin. (4) din Legea privind administrația publică locală și a stabilit că deoarece terenul pe care SRL „Majami” intenționează să amenajeze parcare auto vizată aparține parțial autorității publice locale (terenul cu numărul cadastral xxxxx) și parțial intervenientului accesoriu Luncașu Olga (terenul cu numărul cadastral xxxxx), fapt confirmat inclusiv prin suprapunerea planului general expus în proiectul nr.ARH obiect nr./15 și a planului cadastral al bunului imobil cu numărul cadastral xxxxx, iar pentru amenajarea parcării respective este necesar acordul proprietarilor acestor terenuri - Consiliul mun. Chișinău și Luncașu Olga.

Or, doar proprietarii terenurilor respective dispun de dreptul de dispoziție asupra acestora.

În speță, Colegiul instanței de apel a constatat că la materialele cauzei nu sunt anexate probe, ce ar dovedi atribuirea de către Consiliul mun. Chișinău și de către Luncașu Olga a porțiunilor din terenurile sus-indicate pentru amenajarea de către intimată a parcării auto. Din aceste motive Colegiul instanței de apel a conchis că lipsa acordului proprietarilor terenurilor pe care, potrivit proiectului prezentat, intimata intenționează să amenajeze o parcare auto, exclude dreptul intimătei de a efectua lucrările respective.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele intimătei/reclamante referitoare la faptul că anterior a beneficiat de permisul nr.1484, eliberat de Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău, deoarece Direcția respectivă nu substituie autoritatea colegială competentă să dispună de proprietatea funciară municipală - Consiliul mun. Chișinău, inclusiv, în contextul în care Legea instituie expres modalitatea de adoptare de către această autoritate publică locală a deciziilor ce țin de amenajarea teritoriului ce-i aparține.

Prin urmare, Colegiul instanței de apel a reiterat că la materialele cauzei nu a fost anexată o decizie a Consiliului mun. Chișinău, potrivit căreia să fi fost autorizată amenajarea terenului în modul solicitat de intimată, motiv pentru care permisul sus-indicat nu produce efectele invocate de intimată și nu-i oferă acesteia vreun drept de a dispune de terenul pe care intenționează să amenajeze parcare auto.

În consecință, instanța de apel a conchis că anularea de către Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău prin scrisoarea nr.08-2-3744 din 03 noiembrie 2015 a coordonării planului amenajării parcării auto din str.A. Mateevici 89/2 și a permisului nr.1484 din 19 octombrie 2015 este legală, iar în contextul expus supra, temeiuri pentru anularea acestei decizii în speță nu există.

Cu referire la scrisoarea Direcției Generale Arhitectură Urbanism și Relații Funciare adresată Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație nr.01/1-08-2224 din 03 noiembrie 2015 Colegiul instanței de apel a conchis că aceasta nu constituie un act administrativ în sensul definit de Legea contenciosului administrativ, deoarece aceasta nu constituie o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a Legii, ci o solicitare adresată Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun.Chișinău, ce nu produce efecte în lipsa unei decizii adoptate pe marginea solicitării expuse.

Din aceste considerente instanța de apel a constatat că în lipsa caracterului de act administrativ al scrisorii indicate, în privința acesteia nu sunt aplicabile dispozițiile art.art.25-26 ale Legii contenciosului administrativ și, astfel, aceasta nu este pasibil de a fi anulată de către instanța de judecată. Din aceleași motive a considerat că prima instanță nu era îndreptățită de a anula actul despre controlul îndeplinirii cerințelor de folosire rațională și ocrotire a resurselor funciare nr.024/15 din 03 octombrie 2015, deoarece acest act reprezintă doar o expunere a constatărilor făcute la fața locului de către semnatarii acestui act.

Prin urmare, actul respectiv urmează a fi reținut doar în calitate de probă, apreciat de instanță ca fiind veridic ca urmare a coroborării conținutului acestuia cu planul general expus în proiectul nr.ARH obiect nr./15 și planul cadastral al bunului imobil cu numărul cadastral xxxxx, din care reiese că într-adevăr lucrările de amenajare a terenului în vederea organizării unei parcări auto sunt efectuate pe terenul proprietate publică și pe terenul proprietate privată, specificate supra, în lipsa acordului proprietarilor acestor terenuri în vederea utilizării acestora de către intimat în calitate de parcare auto.

În circumstanțele expuse, Colegiul instanței de apel a constatat că prima instanță eronat a dispus anularea actului nominalizat. Subsecvent celor indicate supra, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a constatat că în speță lipsesc temeiuri legale pentru obligarea Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație a Consiliului mun. Chișinău de a prelungi permisul nr.1484, privind amenajarea parcării din mun. Chișinău str. A. Mateevici 89/2 în contextul în care acesta a fost eliberat în lipsa acordurilor proprietarilor terenurilor pe care se intenționa amenajarea parcării auto respective pentru efectuarea lucrărilor respective de amenajare.

La data de 19 februarie 2019, SRL „Majami”, reprezentat de avocatul Adrian Crețu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe pe care o consideră întemeiată și legală.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel la emiterea deciziei a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept material și anume prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și greșit a constatat că la 03 octombrie 2015 Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun. Chișinău a îndeplinit actul despre controlul îndeplinirii cerințelor de folosire rațională și ocrotire a resurselor funciare nr. 024/15 prin care s-a constatat demararea lucrărilor de organizare a unei parcări, ce implică 22% din terenul ce aparține Olgăi Luncașu, probă ce urma a fi apreciată critic prin prisma art. 121 CPC, coroborat cu art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, or nu era posibil ca acest act să fie întocmit la data de 03 octombrie 2015 și să constate că Coreișa Margareta a valorificat ilegal porțiunea de teren ce-i aparține Olgăi Luncașu, în timp ce tot instanța de apel constată în decizia contestată că la data de 06 octombrie 2015 SRL „Majami” a depus o cerere către Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație prin care a solicitat autorizarea efectuării lucrărilor de amenajare a teritoriului adiacent în fața imobilului din str. A. Mateevici 89/2, mun. Chișinău, prezentând autorității publice locale toate actele necesare.

A mai indicat că lucrările de amenajare a terenului au demarat la data de 29 octombrie 2015, iar la data de 03 noiembrie 2015 Direcția Generală Transport Public și Căi de Comunicație a informat conducerea SRL „Majami” despre anularea coordonării amenajării parcării auto – permisul nr. 1484 din 19 octombrie 2005 pe motiv că parcare urmează să fie amenajată pe adresa str. A. Mateevici 98, iar la adresa dată există un alt proprietar, evenimente cronologice ce impun aplicarea prevederilor art. 117 alin. (3) CPC, deoarece Olga Luncașu nu a participat în momentul întocmirii actului și nu este semnatară a actului de control, ceea ce face ca validitatea actului să fie viciat în aspect de formă și de conținut.

A mai susținut recurentul că în cadrul examinării cauzei în fond a probat pretențiile prin extrasele din Registrul bunurilor imobile din data de 30 octombrie 2015, care dovedește că terenul cu nr. cadastral xxxxx proprietar Olga Luncașu este amplasat pe adresa mun. Chișinău str. A. Mateevici, sect. Centru (fără careva număr concret de adresă), în timp ce permisul pentru amenajarea parcării intimatului a fost eliberat pentru str. A. Mateevici 89/2, este amplasat pe terenul nr. cadastral xxxxx, adresa mun. Chișinău, sect. Buiucani, str. A. Mateevici 89, proprietar mun. Chișinău.

Aceste circumstanțe au fost apreciate corect de prima instanță în conformitate cu art. 118 CPC, deoarece au importanță pentru soluționarea justă a pricinii și sunt dovedite conform pretențiilor recurentului, în timp ce obiecțiile intimaților sunt doar declarative.

La fel, a indicat că este eronată aprecierea instanței de apel precum că scrisoarea nr. 01/ -08-2224 din 03 noiembrie 2015, a Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare adresată Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație, că nu constituie un act administrativ în sensul definit al Legii contenciosului administrativ, deoarece aceasta nu constituie o manifestare juridică unilaterală de voință, cu toate că și instanța de apel înserează în decizie noțiunea de act administrativ.

A mai indicat recurentul că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și anume prevederile art. 303 alin. (1)-(6) din Codul civil, deoarece recurentul nu a solicitat dreptul de posesie în calitate de uzufructuar, arendaș, chiriaș sau în temeiul unui alt raport juridic similar, dar a solicitat permisiunea la amenajarea la amenajarea unei parcări publice fără scop comercial și fără intenția de a stăpâni această parcare așa după cum prevede Hotărârea Guvernului nr. 672 din 19 iunie 1998 cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speța litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data 18 ianuarie 2019, prin intermediul oficiului poștal, se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Majami”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului consideră că recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Majami”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu răspundere limitată „Majami”, reprezentată de avocatul Adrian Crețu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru